

Гусейнлі Аласкар Магбет огли,
аспірант Інституту законодавства Верховної Ради України,
м. Київ, Україна

ПОНЯТТЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ АДВОКАТА ЯК УЧАСНИКА АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА

У статті розглядаються на науковому рівні у правовому аспекті правовий статус адвоката як суб'єкта адміністративного судочинства на сучасному етапі реформування інституту адвокатури України. Зроблено висновок, що правовий статус адвоката як учасника адміністративного судочинства – це комплексна правова категорія, яка відображає правове становище адвоката у соціумі й характеризується наявністю у нього законодавчо визначених та закріплених прав, професійних обов'язків, правових гарантій та юридичної відповідальності.

Ключові слова: адвокат, правовий статус, права, обов'язки, юридична відповідальність, адміністративне судочинство.

З метою захисту та представництва інтересів особи в адміністративно-публічних правовідносинах на законодавчому рівні в ст. 16 КАС України від 06.07.2005 № 2747-IV було закріплено, що представництво в суді як вид правничої допомоги здійснюється виключно адвокатом (професійна правнича допомога), крім випадків, встановлених законом. Безоплатна правнича допомога надається в порядку, встановленому законом, що регулює надання безоплатної правничої допомоги [1]. У цьому разі адвокат – це особа, яка бере участь в адміністративному судочинстві і сприяє у здійсненні правосуддя за конкретною адміністративною справою, а також особа, яка наділяється правом звернення до будь-якого державного органу чи суду від імені та задля задоволення інтересів клієнта, якого він представляє.

Постійні правові реформації національного законодавства України, у тому числі вдосконалення засад адміністративного судочинства, призводять до змін визначення правового статусу адвоката в адміністративному судочинстві. Тому для того, щоб визначити поняття та зміст правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства, необхідно детально дослідити його правову природу та особливості.

Упродовж уже досить тривалого часу визначення поняття правового статусу адвоката було об'єктом дослідження та наукової розробки у працях багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених. Окремі питання правового статусу адвоката в адміністративному процесі досліджували такі вчені як: В.Б. Авер'янов, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, В.В. Гайворонська, С.Т. Гончарук, В.Л. Гранін, О.В. Гурич, Е.Ф. Демський, М.В. Завальний, Д.П. Калянов, О.В. Кузьменко, М.В. Лошинський, Р.В. Миронюк, В.І. Олефір, Є.М. Попович, Д.В. Сичов, Л.В. Тацій та інші. Проте більшість

таких наукових досліджень є неповними, а отже, потребують докладнішого вивчення та узагальнення.

Метою статті є з'ясування сутності поняття адміністративно-правового статусу адвоката та визначення його головних елементів.

Необхідність дослідження поняття “правового статусу” особи є одним з найбільш фундаментальних та складних категорій у юриспруденції. Це пояснюється тим, що це правове визначення широко використовується не тільки в юридичній теорії, а й у практичній сфері діяльності юриста. Проте єдиний підхід до визначення та розуміння цього поняття відсутній. Тому пропонуємо звернутися до наукових надбань вчених з приводу досліджуваного питання. Так, на нашу думку, актуальною є думка В.Д. Перевалова щодо того, що повне і реальне уявлення про права та свободи не можна отримати, не розглядаючи їх у складі правового статусу особистості. Правовий статус не тільки включає в себе юридичний аспект, але дає можливість з'ясувати й фактичне (реальне) правове становище особи в суспільстві [2, с. 548]. Правова позиція О.С. Почечуєвої полягає в тому, що ефективність судочинства залежить від того, наскільки чітко буде сформований базис його діяльності, адже які основи, такий і їх можливий потенціал щодо захисту прав та законних інтересів клієнта [3, с. 341]. Таким чином, рівень правового статусу адвоката безпосередньо впливає на рівень надання ним правової допомоги клієнту і тим самим впливає на рівень правової захищеності населення держави загалом.

Поняття “правовий статус” дозволяє встановити права, свободи, обов'язки особистості в цілісному системному вигляді, дає можливість проводити порівняння статусів, відкриває шляхи подальшого їх вдосконалення [2, с. 549]. Ця правова позиція є слушною, оскільки визначення правового статусу адвоката дозволяє нам вирізнити його з-поміж інших суб'єктів адміністративного судочинства, які надають юридичні послуги, беручи до уваги те, що в адвоката, окрім процесуальних, ще є і професійні права, обов'язки, гарантії та відповідальність.

Різні вчені поняття правового статусу особи, у тому числі й адвоката, визначають через сукупність правових елементів. Так, наприклад, А.Б. Венгеров розглядає поняття правового статусу як сукупність прав і свобод, обов'язків та відповідальності особи, що встановлюють її правове становище в суспільстві [4, с. 585]. Вчений А.В. Рагулін пропонує розуміти правовий статус адвоката-захисника як юридично закріплене становище цього суб'єкта в суспільстві, котре визначається впорядкованою сукупністю наданих йому прав, покладених на нього обов'язків і гарантій його діяльності [5, с. 50].

Необхідно зазначити, що категорія “правовий статус адвоката” повинна включати в себе не тільки сукупність структурних елементів такого статусу, а й розкривати цільове призначення таких елементів. Тому досить вдалим є визначення правового статусу адвоката В.В. Постнікова, який зазначає, що це правове становище адвоката, яке характеризується наявністю в нього встановлених і гарантованих чинним законодавством прав і обов'язків, необхідних і достатніх для здійснення ним адвокатської діяльності [6, с. 34]. Вчена Ю.І. Соловйова правовий статус адвоката розкриває як систему встановлених законодавством про адвокатську діяльність і адвокатуру прав, обов'язків, гарантій та відповідальності адвоката, що надає змогу здійснювати адвокатську діяльність відповідно до передбачених

законом професійних стандартів та етичних норм [7, с. 159]. Шляхом їх аналізу наукових тлумачень визначення правового статусу адвоката можна визначити складові елементи його статусу та сформулювати основну мету його діяльності.

Таким чином, шляхом аналізу всього вищезазначеного, поняття “правовий статус адвоката” необхідно розглядати як сукупність елементів, які формують юридичний базис його правової діяльності, визначають правове становище адвоката у соціумі та виокремлюють особливості правового становища адвоката порівняно з іншими учасниками судочинства, у тому числі й адміністративного.

Тому для того, щоб розкрити поняття “правовий статус адвоката” як учасника адміністративного судочинства, необхідно встановити та розглянути його елементи. Аналіз юридичної літератури щодо складових елементів правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства засвідчив, що серед науковців відсутня єдина точка зору щодо складових елементів, які формують правовий статус адвоката. Проте переважна більшість вчених схиляється до того, що необхідними елементами правового статусу адвоката визначають права та обов’язки. Підхід, за якого правовий статус учасника праводносин визначають як сукупність лише прав та обов’язків прийнято вважати як вузький підхід. Цю правову позицію підтримує О.А. Лукашева, а саме вона зазначає, що правовий статус учасника праводносин у найзагальнішому вигляді може бути охарактеризований як система прав та обов’язків, що законодавчо закріплюється державами в конституціях, міжнародно-правових актах про права людини та інших нормативно-правових актах. При цьому вона зазначає, що права та обов’язки – основний, вихідний елемент права, нічого більш важливого в структурі права, по суті, немає [8, с. 255].

Дійсно, основою правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства виступають його права та обов’язки як серцевина, центр правової сфери. Однак лише права та обов’язки як елементи правового статусу адвоката не забезпечать повною мірою ані можливості визначення особливих ознак статусу адвоката, ані правового становища адвоката в межах адміністративного судочинства. Тому правовий статус адвоката повинен в себе включати, крім прав та обов’язків, низки інших важливих структурних елементів.

До обов’язкових структурних елементів правового статусу адвоката повинні бути включені правові гарантії їх професійної діяльності. Таку правову позицію поділяють В.Г. Бессарабов та М.О. Косарев, які зазначають, що правовий статус адвоката включає в себе такі елементи: повноваження адвоката (права, обов’язки і способи їх реалізації); гарантії незалежності адвоката; гарантії безпеки адвоката; гарантії недоторканності адвоката, а також відповідальність адвоката [9, с. 102].

Включення правових гарантій професійної діяльності в обов’язкові елементи правового статусу адвоката в адміністративному судочинстві є першочерговою необхідністю, оскільки лише завдяки гарантіям можуть бути реалізовані базові елементи правового статусу – права та обов’язки. Л.Д. Воеводін щодо цього питання зазначав, що гарантії необхідні для правового статусу загалом і для кожного його елемента. Однак передовсім їх потребують права, свободи та обов’язки. Більш того, без відповідних гарантій проголошені в конституції, в законах права і свободи – порожній звук [10, с. 221].

Досліджуючи особливості правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства, слід звернути уваги на найбільш дискусійне питання щодо віднесення до його структурних елементів такого елемента, як відповідальність. Наприклад, О.А. Лукашева відносить юридичну відповідальність до вторинних елементів правового статусу особи, вказуючи на те, що сама по собі юридична відповідальність є вторинною відносно обов'язків, оскільки без обов'язку немає відповідальності [8, с. 92]. Схожою є правова позиція А.В. Рагуліна, який зазначає, що відповідальність суб'єкта правовідносин має факультативний характер у структурі правовідносин, оскільки її настання не є обов'язковим, а без певних прав і обов'язків суб'єктів правовідносини існувати не можуть [5, с. 49]. Не включає відповідальність до основних структурних елементів і В.Л. Кудрявцев, зазначаючи при цьому: “оскільки відповідальність є всього лише однією з трьох основних форм юридичного обов'язку, то немає підстав для її виокремлення як самостійного елемента процесуального становища адвокатів” [11, с. 64].

Суто протилежну правову позицію мають М.С. Строгович, О.Ф. Скакун і А.Б. Венгеров, які не тільки включають відповідальність до структурних елементів правового статусу адвоката, а й наголошують на обов'язковості такого включення. Наприклад, М.С. Строгович наголошує, що відповідальність в будь-якій її формі, включаючи юридичну, – насамперед відповідальне ставлення громадянина до своїх обов'язків, до їх виконання. Водночас посилення відповідальності означає підвищення відповідального ставлення людей до своїх обов'язків, підвищення контролю за виконанням ним своїх обов'язків, підвищення вимог до правильного, точного, сумлінного, доброякісного виконання ним своїх обов'язків. Як висновок, він зазначає, що правовий статус складається з прав, правових (юридичних обов'язків), правових (юридичних) гарантій та правової (юридичної) відповідальності [12, с. 244–245].

Слід звернути увагу на те, що між гарантіями правової діяльності адвоката та його відповідальністю існує певний взаємозв'язок. Так, Г.І. Сібірцев зазначає, що незалежність адвоката повинна бути врівноважена відповідальністю за свої дії, адже лише така умова створює природну гарантію того, що адвокату незалежність не перетвориться на всюдозволеність [13, с. 31, 32]. Тобто сам механізм незалежної правової діяльності адвоката пов'язаний із гарантією, що забезпечує особливий порядок притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності, який передбачений п. 17 ч. 1. ст. 23 Закону України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” від 05.07.2012 № 5076-VI, наявністю у адвоката індемнітету (тобто неможливість притягнути адвоката до відповідальності за те, що він здійснює свою професійну правову діяльність) та свідочького імунітету (неможливість вимогу у адвоката інформації, яка підпадає під поняття адвокатської таємниці) тощо.

Таким чином, з урахуванням різних правових позицій та поглядів, можна зробити висновок, що відповідальність є одним із самостійних та необхідних елементів структури правового статусу адвоката. Виокремлення відповідальності як самостійного елемента обґрунтовується тим, що лише в такому випадку буде забезпечено відповідальне ставлення адвоката до виконання покладених на нього професійних обов'язків в адміністративному судочинстві. У межах адміністративного судочинства правовий статус адвоката буде включати в себе адміністративно-

правову відповідальність. Саме адміністративно-правова відповідальність забезпечить дієвий механізм реалізації прав та професійних обов'язків адвоката як учасника адміністративного судочинства.

У процесі дослідження питання змісту правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства, на думку деяких вчених, до структурних елементів правового статусу адвоката слід відносити його процесуальну правосуб'єктність. До цієї групи вчених слід віднести О.М. Ващука, В.І. Сергеева. Необхідно зауважити, що вирішення питання щодо включення процесуальної правосуб'єктності до змісту поняття правового статусу як особи, так і адвоката існують різні підходи. Одні вчені вважають процесуальну правосуб'єктність передумовою правового статусу адвоката, а інші вважають за необхідне включати її в правовий статус як структурний елемент, третя група вчених називає правосуб'єктність більш об'ємною категорією, яка включає в себе правовий статус [14, с. 379].

Так, наприклад, В.М. Котенко зазначає, що процесуальна правосуб'єктність особи необхідна як правова передумова, за якої конкретна особа може виступати суб'єктом відповідних правовідносин. Без правосуб'єктності жодна особа не може бути, по-перше, учасником правовідносин, по-друге, суб'єктом права [15, с. 73–74]. Вчений С.Г. Стеценко в своїй праці зазначає, що адміністративна правосуб'єктність – це лише здатність суб'єкта мати і реалізовувати права та виконувати обов'язки, тоді як адміністративно-правовий статус – це реально існуючі права та обов'язки [16, с. 90]. Вдалим є висловлювання Т.В. Степанової, що процесуальний статус учасника позовного провадження в вигляді процесуальних прав та обов'язків залишається декларацією за відсутності умов забезпечення його реалізації [17, с. 102]. А науковець К.Ю. Пуданс-Шушлебін за цим питанням пише так: “категорія “адміністративна процесуальна правосуб'єктність” передбачає “здатність” та “спроможність” особи щось зробити, тоді як адміністративно-процесуальний статус – це вже “стабільна властивість”, яка притаманна його носію” [18, с. 98].

Таким чином, адміністративну процесуальну правосуб'єктність слід включати до головних елементів правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства, оскільки саме вона надає адвокату змогу використовувати свої процесуальні права та обов'язки, які визначаються в законодавстві, та досягати поставлених правових цілей, які виникають у адвоката при вступі в адміністративний процес. Саме адміністративно-процесуальна правосуб'єктність визначає специфічні права та обов'язки адвоката порівняно з іншими учасниками адміністративного судочинства.

Ведучи мову про процесуальну правосуб'єктність адвоката, необхідно зазначити, що їй притаманна специфічна риса – виключність. Ця особливість полягає в тому, що адміністративна процесуальна правоздатність адвоката є унікальною, тобто такою, яка належить лише тим особам, які мають правовий статус адвоката і виникає з моменту отримання свідоцтва про право заняття адвокатською діяльністю.

З огляду на зазначене вище, можемо дійти висновку, що під поняттям правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства слід розуміти комплексну правову категорію, яка відображає правове становище адвоката в соціумі та характеризується наявністю в нього законодавчо визначених та закріплених

прав, професійних обов'язків, правових гарантій і юридичної відповідальності у сфері адміністративного судочинства, які є необхідними та достатніми для надання адвокатом професійної правничої допомоги на засадах абсолютної незалежності.

До елементів правового статусу адвоката як учасника адміністративного судочинства пропонуємо віднести права та обов'язки як базові та загальноприйняті елементи, правові гарантії, юридичну відповідальність та адміністративну процесуальну правосуб'єктність. Лише в сукупності всіх цих п'яти структурних елементів правового статусу адвоката можуть бути досягнуті необхідна універсальна дієвість та системність професійної діяльності адвоката в адміністративному судочинстві. Усі інші правові категорії, а саме підстави та порядок набуття, припинення чи зупинення діяльності адвоката тощо, є лише передумовами для виникнення в адвоката правового статусу й не можуть бути включені до його основних структурних елементів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV. Відомості Верховної Ради України, 2005. № 35–36, 37. Ст. 446.
2. Теория государства и права: учебник для вузов / под ред. В.М. Корельского, В.Д. Перевалова. 2-е изд., изм., и доп. М.: Изд-во НОРМА, 2002. 616 с.
3. *Почечуева О.С.* Некоторые вопросы, возникающие при реализации профессиональных функций адвоката-защитника и представителя в уголовном процессе. Пробелы в российском законодательстве, 2008. № 2. С. 340–343.
4. *Венгеров А.Б.* Теория государства и права: учебник. М.: Омега-Л, 2002. 608 с.
5. *Рагулин А.В.* Профессиональные права адвоката-защитника в Российской Федерации. Вопросы теории и практики: дисс. ... д-ра юрид. наук. спец.: 12.00.11 – судебная деятельность, прокурорская деятельность, правозащитная и правоохранительная деятельность. Москва, 2014. 462 с.
6. *Постникова В.В.* Требования к лицу, претендующему на приобретение статуса адвоката, в Российской Федерации и в Великобритании. Адвокатская практика, 2013. № 5. С. 33–37.
7. *Соловьева Ю.И.* Актуальные проблемы правового статуса адвоката в Российской Федерации на современном этапе. Актуальные проблемы реализации конституционно-правовых норм при отправлении правосудия в Российской Федерации: материалы междисциплинарного круглого стола, посвященного 20-летию принятия Конституции Российской Федерации (г. Вологда, 31 мая 2013 г.). Вологда: ИП Валеева В.Н., 2013. С. 155–160.
8. Права человека: учебник для вузов / отв. ред. Е.А. Лукашева. М.: Изд-во “НОРМА”, Издательская группа “ИНФА М-НОРМА”, 2001. 573 с.
9. *Бессарабов В.Г., Косарев М.А.* Понятие правового статуса адвоката. Право и политика, 2005. № 11. С. 93–102.
10. *Воеводин Л.Д.* Юридический статус личности в России: учебное пособие. М.: Изд-во МГУ, Норма, Инфа-М, 1997. 304 с.
11. *Кудрявцев В.Л.* Процессуальное положение адвоката в российском уголовном судопроизводстве. Современное право, 2005. № 4. С. 64–68.
12. *Строгович М.С.* Избранные труды: в 3 т. М.: Наука. Т. 1. Проблемы общей теории права, 1990. 304 с.
13. *Сибирцев И.Г.* Теоретические основы независимости защитительной юридической деятельности в рамках уголовного процесса. Евразийская адвокатура, 2014. № 1. С. 29–34.
14. *Скакун О.Ф.* Теория государства и права: учебник. Харьков: Консум; Ун-т внутр. дел, 2000. 704 с.
15. *Котенко В.М.* Забезпечення процесуальних прав і законних інтересів позивача та відповідача в адміністративному судочинстві України: дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2011. 196 с.
16. *Стеценко С.Г.* Адміністративне право України: навчальний посібник. Київ: Атака, 2007. 624 с.

17. *Степанова Т.В.* Процесуальний статус учасників позовного провадження у господарському судочинстві: теоретико-правові та праксеологічні аспекти: монографія. Одеса: Фенікс, 2017. 494 с.

18. *Пуданс-Шушлебін К.Ю.* Суб'єкт владних повноважень як відповідач у справах адміністративної юрисдикції. Київ, 2013. 212 с.

REFERENCES

1. Code of Administrative Procedure of Ukraine dated 06.07.2005 No 2747-IV. Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2005. No 35–36, 37. Art. 446 [in Ukrainian].

2. *Teoriya gosudarstva i prava. Theory of state and law: textbook for universities / eds V.M. Korrel'sky, V.D. Perevalov.* 2nd ed. M.: Publishing house NORMA. 2002. 616 p. [in Russian].

3. *Pochechuyeva, O.S.* (2008) Nekotoryye voprosy voznikayushchiye pri realizatsii professional'nykh funktsiy advokata-zashchitnika i predstavatelya v ugovnom protsesse. "Some Issues Arising in the Implementation of the Professional Functions of a Defense Lawyer and a Representative in Criminal Proceedings". Gaps in Russian Legislation 2, 340–343 [in Russian].

4. *Vengerov, A.B.* (2002) *Teoriya gosudarstva i prava. "Theory of State and Law": textbook.* M.: Omega-L. 608 p. [in Russian].

5. *Ragulin, A.V.* (2014) Professional'nyye prava advokata-zashchitnika v Rossiyskoy Federatsii. "Professional Rights of a Defense Lawyer in the Russian Federation". Questions of Theory and Practice: thesis ... doct. sci. (Law): 12.00.11. Moscow. 462 p. [in Russian].

6. *Postnikova, V.V.* (2013) Trebovaniya k litsu, pretenduyushchemu na priobreteniyе statusa advokata, v Rossiyskoy Federatsii i v Velikobritanii. "Requirements for a Person Applying for the Status of a Lawyer in the Russian Federation and in the UK". Law Practice 5, 33–37 [in Russian].

7. *Solovyeva, Yu.I.* (2013) Aktual'nyye problemy pravovogo statusa advokata v Rossiyskoy Federatsii na sovremennom etape. "Actual Issues of the Legal Status of a Lawyer in the Russian Federation at the Present Stage". Actual problems of the implementation of constitutional and legal norms in the administration of justice in the Russian Federation: materials of an interdisciplinary round table dedicated to the 20th anniversary of the adoption of the Constitution of the Russian Federation (Vologda, May 31, 2013). Vologda: I.P. Valeeva V.N. P. 155–160 [in Russian].

8. *Prava cheloveka. Human rights: textbook for universities / ed. E.A. Lukashov.* M.: Publishing house NORMA, Publishing group "INFA M-NORMA", 2001. 573 p. [in Russian].

9. *Bessarabov, V.G., Kosarev, M.A.* (2005) Ponyatiye pravovogo statusa advokata. "The Concept of the Legal Status of a Lawyer". Law and Politics 11, 93–102 [in Russian].

10. *Voyevodin, L.D.* (2005) Yuridicheskiy status lichnosti v Rossii. "The Legal Status of a Person in Russia": a textbook. M.: Publishing house of Moscow State University, Norma, Infa-M, 1997. 304 p. [in Russian].

11. *Kudryavtsev, V.L.* Protsessual'noye polozheniye advokata v rossiyskom ugovnom sudoproizvodstve. "Procedural Position of a Lawyer in Russian Criminal Proceedings". Modern Law 4, 64–68 [in Russian].

12. *Strogovich, M.S.* (1990) Izbrannyye trudy. Selected works: in 3 volumes. M.: Nauka. Vol. 1. Problems of the General Theory of Law. 304 p. [in Russian].

13. *Sibirtsev, I.G.* (2014) Teoreticheskiye osnovy nezavisimosti zashchitel'noy yuridicheskoy deyatel'nosti v ramkakh ugovnogo protsesa. "Theoretical Foundations of the Independence of Defensive Legal Activity in the Framework of the Criminal Process". Eurasian Advocacy 1, 29–34 [in Russian].

14. *Skakun, O.F.* (2000) *Teoriya gosudarstva i prava. "Theory of State and Law": textbook.* Kharkov: Consum; University of Internal Affairs. 704 p. [in Russian].

15. *Kotenko, V.M.* (2011) Zabezpechennya protsesual'nykh prav i zakonnykh interesiv pozyvacha ta vidpovidacha v administratyvnomu sudochynstvi Ukrayiny. "Ensuring of Procedural Rights and Legitimate Interests of the Plaintiff and Defendant in the Administrative Proceedings of Ukraine": thesis ... Cand. Sci. (Law). Kyiv. 196 p. [in Ukrainian].

16. *Stetsenko, S.H.* (2007) Administratyvne pravo Ukrayiny. "Administrative Law of Ukraine": a textbook. Kyiv: Ataka. 624 p. [in Ukrainian].

17. *Stepanova, T.V.* (2017) Protsessual'nyy status uchasykyv pozovnoho provadzhennya u hospodars'komu sudochynstvi: teoretyko-pravovi ta prakseolohichni aspekty. "Procedural Status of Participants in Claim Proceedings in Commercial Litigation: Theoretical, Legal and Praxeological Aspects": monograph. Odessa: Phoenix. 494 p. [in Ukrainian].

18. *Pudans-Shushlebina, K.Yu.* (2013) Subyekt vladnykh povnovazhen' yak vidpovidach u spravakh administratyvnoyi yurysdyktsiyi. "The Subject of Power as a Defendant in Cases of Administrative Jurisdiction": thesis ... Cand. Sci. (Law). Kyiv. 212 p. [in Ukrainian].

UDC 342.9:347.965

Huseinli Alaskar Mahbeth ohly,
postgraduate of the Institute of Legislation of the
Verkhovna Rada of Ukraine,
Kyiv, Ukraine

THE CONCEPT OF THE LEGAL STATUS OF A LAWYER AS A PARTICIPANT IN ADMINISTRATIVE PROCEEDINGS

The need for an understanding of the "legal status" of an individual is one of the most fundamental and folding categories in jurisprudence. A lawyer is a person who wants to take part in the administrative court and who is responsible for a particular administrative law, as well as a person who hopes to have the right to commit murder before any state body, to represent the court in the back Permanent legal reform of the national legislation of Ukraine, including in detail the ambushes of the administrative court, to change the legal status of a lawyer in the administrative court. In order for it to be important to the understanding and to change the legal status of a lawyer as a participant in the administrative judiciary, it is necessary to thoroughly examine the legal nature of the particularity.

An analysis of the legal literature of the warehouse elements of the legal status of a lawyer as a participant in the administrative judiciary has proven the fact that a lawyer is a lawyer. However, it is important for a large number of people to work out the necessary elements of the legal status of a lawyer. to establish the rights of the law.

Given the above mentioned, we can conclude that the concept of legal status of a lawyer as a participant in administrative proceedings should be understood as a complex legal category that reflects the legal status of a lawyer in society and is characterized by the presence of legally defined and enshrined rights, professional responsibilities, legal guarantees and legal liability in the field of administrative proceedings, which are necessary and sufficient for the provision of professional legal assistance by a lawyer on the basis of absolute independence.

The elements of the legal status of a lawyer as a participant in administrative proceedings include rights and obligations as basic and generally accepted elements, legal guarantees, legal liability and administrative procedural legal personality. Only in the combination of all these five structural elements of the legal status of a lawyer can be achieved the necessary universal effectiveness and systematization of a lawyer's professional activity in administrative proceedings. All other legal categories, namely the grounds and procedure for acquiring, terminating or suspending the activities of a lawyer, etc., are only prerequisites for the emergence of a lawyer's legal status and cannot be included in its basic structural elements.

Keywords: lawyer, legal status, rights, duties, legal responsibility, administrative proceedings.

Отримано 20.10.2021

© Huseinli Alaskar Mahbeth ohly, 2021

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2021.3\(53\).7](https://doi.org/10.36486/np.2021.3(53).7)

Issue 3(53) 2021

<http://naukaipravohorona.com/>